

บันทึกแนวทางการปฏิบัติที่ดี

ชื่อผลงาน การส่งเสริมการเผยแพร่ผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์นวัตกรรม และผลงานบริการในระดับชาติและนานาชาติ

1. เจ้าของผลงาน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงราย

2. สังกัด มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา

3. ชุมชนนักปฏิบัติ ด้านการผลิตบัณฑิต
 ด้านการวิจัย
 ด้านการพัฒนาสมรรถนะการปฏิบัติงาน

4. ประเด็นความรู้ (สรุปลักษณะผลงานที่ประสบความสำเร็จ)

1. ด้านการส่งเสริมการเผยแพร่ผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์นวัตกรรมและผลงานบริการในระดับชาติและนานาชาติ
2. ด้านการสร้างงานวิจัยและนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

5. ความเป็นมา (ปัญหา วัตถุประสงค์ เป้าหมาย)

พระราชพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 มาตรา 11 กำหนดไว้ว่า ส่วนราชการมีหน้าที่พัฒนาความรู้ในส่วนราชการ เพื่อให้มีลักษณะเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ โดยต้องรับรู้ข้อมูลข่าวสารและสามารถประมวลผลความรู้ในด้านต่าง ๆ เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติราชการได้อย่างถูกต้อง รวดเร็ว เหมาะสมกับสถานการณ์ รวมทั้งต้องส่งเสริมและพัฒนาความรู้ความสามารถ สร้างวิสัยทัศน์ และปรับเปลี่ยนทัศนคติของข้าราชการในสังกัดให้เป็นบุคลากรที่มีประสิทธิภาพและมีการเรียนรู้ร่วมกัน

การจัดการความรู้ (Knowledge Management : KM) เป็นเครื่องมือหรือวิธีการในการพัฒนาประสิทธิภาพในการทำงาน การพัฒนาบุคลากร เพื่อคนทำงานทั้งระดับปฏิบัติและบริหารที่ต้องการเรียนรู้เรื่อง การจัดการความรู้ โดยเน้นมุมมองใกล้ตัวที่ง่าย สั้น และกระชับ เป็นจุดเริ่มต้นสำหรับการศึกษาให้กว้างขวางลึกซึ้งต่อไป ซึ่งผู้ที่ทำงานในองค์กรใด ไม่ว่าจะเป็นผู้ปฏิบัติงานหรือผู้บริหารก็ต้องมีส่วนร่วมในการจัดการความรู้ อาจอยู่ในระดับที่เป็น เครื่องมือ หรือ ตัวช่วย ให้สามารถทำงานได้มากขึ้นและดีขึ้น โดยการสร้างความมั่นใจ สะดวก ง่าย รวดเร็วมากยิ่งขึ้น ซึ่งผลที่ตามมาคือ องค์กรอยู่รอดและเติบโตอย่างยั่งยืน ในสถานการณ์ที่มีการแข่งขันสูงอย่างในปัจจุบัน

การวิจัยและบริการวิชาการแก่ชุมชนเป็นกระบวนการศึกษา ค้นคว้า และวิเคราะห์จากข้อมูลและสถานการณ์จริง เพื่อให้เกิดองค์ความรู้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนแก่นักศึกษา และนอกจากนั้นยังเป็นการพัฒนาทักษะอาจารย์ผู้สอนให้มีความชำนาญ และมีองค์ความรู้ในสายอาชีพ

เฉพาะทาง ทั้งนี้นอกจากการศึกษา ค้นคว้าได้ผลการวิจัย เพื่อนำมาจัดการเรียนการสอนแก่นักศึกษา แล้วอาจารย์ผู้สอนสามารถนำองค์ความรู้เผยแพร่ต่อสาธารณชนโดยการนำเสนองานวิจัยในงานประชุมวิชาการระดับชาติ และนานาชาติ เพื่อขยายผลงานทางวิชาการของอาจารย์ผู้สอนต่อไป

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เป็นสถานศึกษาให้ความรู้ด้านวิชาการ และวิชาชีพแก่นักศึกษา เปิดการเรียนการสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และระดับปริญญาตรี มุ่งเน้นให้นักศึกษามีความรู้ มีความสามารถทั้งภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้เหมาะสม ทั้งนี้งานประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงราย จึงได้จัดโครงการสัมมนาเชิงปฏิบัติการการจัดการองค์ความรู้ในการส่งเสริมการเผยแพร่ผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ นวัตกรรมและผลงานบริการในระดับชาติและนานาชาติ เพื่อให้อาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงราย ได้มีแนวปฏิบัติที่ดีในการเผยแพร่ผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ นวัตกรรมและผลงานบริการในระดับชาติ และนานาชาติ และทำให้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงราย ได้เป็นที่น่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น

6. แนวทางการปฏิบัติที่ดี (วิธีการ กระบวนการ เครื่องมือการจัดการความรู้ที่ใช้)

ขั้นตอนกระบวนการดำเนินการ

1. การสร้างแรงจูงใจในการเขียนบทความเพื่อการนำเสนอหรือตีพิมพ์
2. มีการกำหนดหลักเกณฑ์การนำเสนอผลการวิชาการทั้งในระดับชาติและนานาชาติชัดเจน
3. flow chart การทำงานที่ชัดเจนและกำหนดให้เป็นมาตรฐานเดียวกันทั้งมหาวิทยาลัย
4. สามารถนำงานที่ทำไปเขียนเป็นบทความวิจัยและตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสาร TCI 1 หรือ 2 เท่านั้น เพื่อจะได้นำผลงานนั้นมาขอตำแหน่งทางวิชาการได้
5. นักวิจัยมีงานวิจัยที่อยู่ในขอบเขตของงานนั้นเพื่อจะได้นำไปใช้และต่อยอดได้
6. การใช้ภาษาในการเขียนงานวิจัยในระดับนานาชาติ ควรอยู่ในระดับที่ดี
7. นักวิจัยควรตรวจสอบว่างานวิจัยของตน ได้เข้ากับกรอบงานวิจัยของงานประชุมวิชาการนั้น ๆ และงานที่กำลังจะนำเสนอความเป็นงานวิจัยที่ใหม่ หรือมีการปรับปรุงให้ดีขึ้นกว่าเดิม
8. เทคนิคในการนำเสนองานวิจัยในการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ “การปรับเปลี่ยนรูปแบบการนำเสนอ”
9. ผู้วิจัยควรเขียนขอทุนล่วงหน้าก่อนเข้าปีงบประมาณ และการเขียนขอทุนต้องเป็นไปตามยุทธศาสตร์การให้ทุน
10. แนวทางในการเผยแพร่ผลงานวิจัย มีการจัดงานประชุมวิชาการเพื่อเป็นการสร้างเครือข่ายและความร่วมมือของนักวิจัยในการทำวิจัยในอนาคตทั้งในและนอกพื้นที่จังหวัดเชียงราย หรือต่างสาขาวิชาเพื่อเป็นการบูรณาการข้ามศาสตร์

11. มหาวิทยาลัยควรมีการจัดทำวารสารงานวิจัยเพื่อการเผยแพร่ผลงานวิจัยทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย เพื่อเป็นการยกระดับเข้าสู่ฐาน TCI
12. มีการจัดโครงการเรื่อง แหล่งตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิจัยที่มีคุณสมบัติ ด้วยการเชิญนักวิจัยที่มีประสบการณ์ในการตีพิมพ์เพื่อเผยแพร่ มาให้แนวทางแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทั้งเทคนิคการเขียนวิธีการเขียน แหล่งที่ตีพิมพ์ได้เร็วและมีคุณภาพทั้งทางด้านวิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ และทางบริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์ เพื่อนักวิจัยที่มีความประสงค์จะตีพิมพ์เผยแพร่ จะได้ไม่ต้องเสียเวลานาน ๆ ในการตีพิมพ์
13. การจัดทำผลงานทางวิชาการด้านการวิจัย ผู้ที่ทำงานวิจัยต้องสร้างวิธีคิดที่ดีให้ตัวเองก่อน และต้องศึกษาให้ละเอียดถี่ถ้วนก่อนที่จะส่งไป เพราะถ้าทำไม่ตรงกับ format กับที่วารสารกำหนดไว้ อาจจะไม่ได้รับการตอบรับหรืออาจจะต้องมีการแก้ไขจนทำให้ นักวิจัยไม่มีกำลังใจในการทำวิจัยได้
14. ก่อนการเขียนบทความวิจัยนักวิจัยควรศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องให้เข้าใจอย่างลึกซึ้ง
15. ขั้นตอนในการเตรียมบทความวิจัย (manuscript) มีแนวทางการทำวิจัยจากการศึกษาบทความวิจัย และได้ทำวิจัยแล้ว นักวิจัยควรเขียนงานวิจัยออกมาเป็นของตัวเองเสียก่อน และจะต้องตรวจสอบความถูกต้องของงานในด้านองค์ความรู้โดยที่ทีมงานวิจัย หรืออาจจะขอความอนุเคราะห์จากผู้เชี่ยวชาญในด้านงานวิจัยช่วยตรวจสอบ
16. งานประชุมวิชาการถือว่าเป็นหนึ่งช่องทางที่สามารถทำให้อาจารย์สามารถหาเครือข่ายความร่วมมือทางด้านงานวิจัยร่วมกับมหาวิทยาลัยและหน่วยงานอื่น ๆ
17. เทคนิคในการถ่ายทอดงานบริการทางวิชาการ ผู้ถ่ายทอดควรเรียบเรียงคำพูดและไฟล์ในการเสนอออกมาในรูปแบบที่เข้าใจได้ง่ายและนำไปใช้ได้จริง
18. การตีพิมพ์ในวารสารต่าง ๆ เราควรดูค่า factor ของแต่ละปีและระยะเวลาในการออกเผยแพร่ของวารสารที่จะต้องใช้ในการตีพิมพ์
19. ได้มีการจัดระบบพี่เลี้ยง (Mentor) ที่เป็นกัลยาณมิตรให้กับอาจารย์ที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการทำวิจัยหรือตีพิมพ์เผยแพร่มาก่อน เพื่อให้อาจารย์เหล่านั้นมีความมั่นใจในการทำวิจัยผลิตผลงานทางวิชาการหรือตีพิมพ์เผยแพร่
20. มีการจัดระบบในการส่งเสริมการตีพิมพ์ เช่น ช่วยปรับรูปแบบเอกสารสำหรับตีพิมพ์ ช่วยประสานงานกับวารสารต่าง ๆ และจัดหาแหล่งเผยแพร่

7. ผลสัมฤทธิ์ (ผลสัมฤทธิ์ด้านต่าง ๆ ได้แก่ เชิงคุณภาพ เชิงปริมาณ รางวัลที่ได้รับ การเป็นแบบอย่างที่ดี ให้กับหน่วยงานต่าง ๆ ฯลฯ)

ผลสัมฤทธิ์เชิงคุณภาพ

1. การเขียนบทความวิจัยเพื่อสามารถตีพิมพ์ได้และการหาแหล่งเผยแพร่
2. การสร้างแรงจูงใจในการเขียนบทความเพื่อการนำเสนอหรือตีพิมพ์
3. การกำหนดหลักเกณฑ์การนำเสนอผลการวิชาการทั้งในระดับชาติและนานาชาติชัดเจน
4. การทำงานที่ชัดเจนและกำหนดให้เป็นมาตรฐานเดียวกันทั้งมหาวิทยาลัย
5. งานวิจัยของนักวิจัยต้องอยู่ในขอบเขตของงานนั้น
6. เทคนิคการนำเสนองานในการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ “การปรับเปลี่ยนรูปแบบการนำเสนอ”
7. มีการทำงานวิจัยอย่างต่อเนื่องเพื่อให้มีฐานข้อมูลสำหรับการตีพิมพ์
8. กำหนดเป้าหมายเกี่ยวกับการตีพิมพ์ไว้ในข้อเสนอโครงการวิจัย เพื่อเป็นการกระตุ้นให้เกิดการตีพิมพ์ผลงานวิจัย

ผลสัมฤทธิ์เชิงปริมาณ

1. การเขียนเป็นบทความวิจัยและตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสาร TCI 1 หรือ 2 เท่านั้น เพื่อจะได้นำผลงานนั้นมาขอตำแหน่งทางวิชาการได้
2. การตีพิมพ์ในวารสารต่าง ๆ เราควรดูค่า factor ของแต่ละปีและระยะเวลาในการออกเผยแพร่ของวารสาร
3. จำนวนงานวิจัยที่นักวิจัยเสนอมีจำนวนมากขึ้น

8. ปัจจัยความสำเร็จ (สรุปเป็นข้อๆ)

1. การส่งเสริมให้บุคลากรทำงานวิจัย และมีการเผยแพร่มากขึ้น
2. กลุ่มเป้าหมายให้ความร่วมมือ และได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดี
3. ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานในมหาวิทยาลัยเป็นอย่างดีและมีแหล่งทุนให้การสนับสนุนงบประมาณ
4. ความพร้อมของเครื่องมือ อุปกรณ์หรือแปลงทดลองที่ใช้ในงานวิจัย

9. ปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะ แนวทางการพัฒนาต่อไป

ปัญหาอุปสรรค

1. งบประมาณมีไม่เพียงพอ
2. การเสนอประเด็นความรู้ด้านวิจัยที่ไม่ตรงกับประเด็นที่ตั้งไว้
3. คณะกรรมการที่มาถ่ายทอด ไม่มีประสบการณ์ในเรื่องที่จะแลกเปลี่ยนเรียนรู้แต่ละประเด็นที่ตั้งไว้

ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนา

1. เสนอของบประมาณให้ทันต่อช่วงเวลา
2. ทำความเข้าใจกับคณะกรรมการที่มาถ่ายทอดองค์ความรู้ และประเด็นเรื่องที่จะถ่ายทอดเพื่อให้ได้หัวข้อและองค์ความรู้ใหม่ ๆ ที่จะเกิดขึ้น
3. การตั้งหัวข้อในแต่ละประเด็น ควรนำผู้ที่มีประสบการณ์มาถ่ายทอดองค์ความรู้ เพื่อที่จะได้องค์ความรู้ที่แท้จริง
4. ควรมีการทำงานวิจัยอย่างต่อเนื่องเพื่อให้มีฐานข้อมูลสำหรับการตีพิมพ์
5. การทำงานวิจัยที่มีที่ปรึกษา ผู้ร่วมวิจัยชาวต่างชาติ สามารถช่วยเรื่องภาษาหรือการตีพิมพ์ในระดับนานาชาติได้ดี